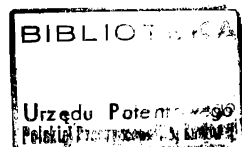

31 marca 1927 r.

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY *F16h 55/36*

Nr 5313.

Kl. 47 b 2r

Aktiebolaget Vulcanverken
(Göteborg, Szwecja).

47 h, 55/36

Koło pasowe.

Zgłoszono 14 stycznia 1921 r.

Udzielono 7 lipca 1926 r.

Pierwszeństwo: 29 kwietnia 1919 r. (Szwecja).

Wynalazek niniejszy dotyczy kół pasowych, lub ciał obrotowych, posiadających obwód, wykonanych przeważnie z żeliwa lub materiału podobnego, jednolitych lub składających się z dwu, albo kilku części, zaopatrzonych na obwodzie w obręcz z blachy. Chodzi tu właśnie o trwałe złączenie wymienionej obręczy z kadłubem koła, czy też innego ciała obrotowego.

Cecha znamienna wynalazku polega na tem, że w odlew obwodu (wieńca) ciała obrotowego zostają odrazu zalane na całym obwodzie lub na jego części płytki pojedyncze lub złożone. Ułożone one są wpoprzek obwodu czyli w kierunku długości wału, w celu przymocowania do nich obręczy ze-

wewnętrznej zapomocą spawania, nitowania lub w inny sposób.

Szczegóły urządzenia wyjaśnia dalszy opis, z powołaniem się na rysunek, uwidaczniający kilka przykładów wykonania. Jako przykład wykonania przedstawiono koło pasowe dwudzielne, dające się najłatwiej osadzać na wale, co zresztą nie ogranicza wynalazku do tego jednego przykładu.

Fig. 1 przedstawia widok koła pasowego z boku, a fig. 2—przekrój osiowy tegoż koła. Fig. 3, 4, 5 i 6 uwidaczniają rozmaite odmiany wynalazku i fig. 7 wreszcie część obwodu ze szprychą koła w przekroju.

Obie połówki 1 koła pasowego dwudzielnego związane są zapomocą części obwodu

5 i szprych 2 z połówkami piasty 3. Koło opasuje dwudzielna obręcz 6, której połówki sięgają odgiętymi pod kątem prostym łapkami 8 pomiędzy końce połówek 1 koła, gdzie zostają zmocowane śrubami 7.

W obwód 5 odlanego z żeliwa koła zalane są żelazne wstawki rozmaitego kształtu 10, 11, 12 i 13, wystające nazewnątrz w kierunku osi koła.

Wystające nazewnątrz końce wstawek 10—13 połączone są z obręczą 6 zapomocą nitów 13—14, lub sworzni 15, albo zapomocą spawania zwykłego, elektrycznego, lub gazowego (autogene). W odmianie według fig. 6 zastosowano podkładki 16 i 17 pomiędzy obręczą 6 i wstawkami 13.

Wstawki 10 można tak wygiąć, żeby odpowiadały kształtowi wewnętrznemu obręczy 6. Skoro obręcz ta posiada wewnętrzny kształt walca (fig. 2, 4—6), końce wstawek są płaskie, w wypadku zaś przedstawionym na fig. 3 końce wstawek są wygięte odpowiednio do łukowatego w przekroju kształtu (wnętrza) obręczy 6. Końce wewnętrzne wstawek 10 zalane w część 5, mogą być rozchylone pod kątem w celu pewnego umocowania ich. W innych znowu wypadkach bywa pożytecznem zalanie wstawek w obwód 5 na pewnej odległości od obwodu zewnętrznego, a następnie dopiero można je wygiąć w celu zbliżenia do powierzchni obręczy 6 (fig. 2—5), co lepiej usztywnia tę ostatnią. W pewnym stopniu osiągamy ten sam skutek zapomocą urzą-

dzenia przedstawionego na fig. 6, dajacem usztywnienie zapomocą podkładek 16 i 17.

Kształt wstawek 10 można urozmaicać, nie odstępując od idei zasadniczej wynalazku. Można np. dwa ogniwa umieszczone naprzeciw siebie w obwodzie 5 zastąpić jednym ogniwem wspólnem, tworzącem w tym wypadku wstawkę dwuramienną.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Koło pasowe znamienne tem, że pierścień z blachy, opasujący jednolite, lub wielodzielne koło lane, przymocowuje się do koła zapomocą wstawek, zalanych w obwodzie koła i wystających z obwodu w kierunku osi koła, w jedną lub w obie strony.

2. Koło według zastrz. 1, znamienne tem, że wstawki zalane w obwodzie koła umieszczone są na pewnej odległości od powierzchni obwodu koła i są odchylone nazewnątrz do wewnętrznej powierzchni pierścienia, otaczającego obwód koła, w celu usztywnienia go.

3. Koło według zastrz. 1, znamienne tem, że wstawki zalane w obwodzie koła są zmocowane z pierścieniem, otaczającym obwód koła zapomocą spawania zwykłego lub elektrycznego.

Firma Aktiebolaget
Vulcanverken,
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

